

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๔๗๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๕ หน้า ๓๔๕

ฎีกา เจ้าพนักงานได้รับจดทะเบียนดมาคนไว้ และออกไปดำเนิน
แสดงการจดทะเบียนให้หม่อมเจ้าอัษฎดิเดชรับไปแต่วันที่ ๒๖ มีนา
คม พ.ศ. ๒๔๗๐ แล้ว

แจ้งความมาณวันที่ ๑๓ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๗๑

จอมพล บริพัตร

เดิมาบัด

เรื่องตั้งกิ่งอำเภอบ้านไผ่

ด้วยได้ทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทว่า ตั้งแต่ได้จัดสร้างทาง
รถไฟสายนครราชสีมาไปจังหวัดขอนแก่น ทางได้ผ่านท้องที่บ้านไผ่
และตำบลอื่น ๆ หลายตำบลในท้องที่อำเภอชนบท ซึ่งอยู่ห่างไกล
จากที่ว่าการอำเภอ ท้องที่เหล่านั้นเจริญขึ้นด้วยราษฎรพากันไปตั้ง
ภูมิดำเนาเป็นหลักฐานมั่นคง การค้าขายเป็นบกแผ่นดินทวชนเป็นลำดับ
สมควรตั้งกิ่งอำเภอชนบทบ้านไผ่อีกแห่งหนึ่ง เพื่อดูแลความสันติสุขและ
ความสะอาดของราษฎรซึ่งตั้งภูมิดำเนาอยู่ในท้องที่นั้น และเพื่อ
สะดวกแก่การปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมตำบลบ้านแก่ง ๑ ตำบล
บ้านเป้า ๑ ตำบลบ้านแคเหนือ ๑ รวม ๓ ตำบล จากอำเภอชนบท

ตั้งเบงกอลอำเภอชน เรียกว่า "กิ่งบ้านไผ่" ขึ้นอำเภอชนบท จังหวัด
ขอนแก่นคงแต่บัดนี้ไป

คำสั่งว่าการกระทรวงมหาดไทย

แจ้งความมาณวันที่ ๓๓ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๗๓

จอมพล บริพัตร

เด่นาบดี

เรื่องสร้างเรือนที่พักกรรมการอำเภอให้เป็นของรัฐบาล

ด้วยได้รับไปบอกมณฑลนครราชสีมาว่า ที่พักนายอำเภอเขม
ราชูชำรุดทรุดโทรมมาก ร้องอำมาตย์ตรี กวี กาญจนดัก্ষณ์ นาย
อำเภอเขมราชู จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดการเรียไรเงินได้เงิน
รวม ๕,๐๔๘ บาท ตั้งมีรายนามผู้ออกทรัพย์แจ้งอยู่ในบัญชีค่อท้าย
แจ้งความนี้ และได้จัดจ้างช่างปลูกที่พักชนใหม่ในบริเวณที่ว่าการ
อำเภอเขมราชู คือ

๑. เรือนนายอำเภอรูปทรงบันหย้า คิวเรือนกว้าง ๕ วา ๓ ศอก
ยาว ๒ วา ๓ ศอก

๒. เรือนคนใช้กว้าง ๒ วา ยาว ๒ วา เรือน ๒ หลังนมชาน
ตลอดถึงกัน กว้าง ๘ ศอก ยาวเท่าคิวเรือน